

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **MgA. et Mgr. art. J. S.,**
bytem,
zastoupena Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou,
sídlem Muchova 223/9, Praha 6,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2017, č. j. MPSV-2017/252669-911,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2017, č. j. MPSV-2017/252669-911, a rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajská pobočka pro hlavní město Prahu ze dne 13. 10. 2017, č. j. 56676/2017/AAD, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové, advokátce, se přiznává odměna ve výši 4 719,-Kč, která jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2017/252669-911, ze dne 7. 12. 2017, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu č. j. 56676/2017/AAD, ze dne 13. 10. 2017, kterým byla žalobkyni podle ustanovení § 9 odst. 1, § 33 odst. 1, § 34 odst. 1, § 35 a § 44 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“), od 1. 5. 2017 odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení, a toto rozhodnutí Úřadu práce žalovaný potvrdil.
2. Žalobkyně namítá nesprávnost rozhodnutí, které je dle ní založeno na chybném úředním postupu, kdy současně namítá, že ve věci došlo k několikaměsíčním průtahům. V doplnění žaloby žalobkyně uvádí, že její příjem byl v rozhodném období nulový, odůvodněné náklady na bydlení žalobkyně pak v měsíci dubnu 2017 činily celkem částku ve výši 3.171,- Kč, částka živobytí byla stanovena na částku 3.410,- Kč, neboť pro účely nároku na dávku pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení - tvoří okruh společně posuzovaných osob pouze sama žalobkyně, a příspěvek na bydlení činil 8.496,- Kč, přičemž se jednalo o příspěvek na bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci dle ustanovení § 35 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Dále žalobkyně poukazuje na to, že žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení podala u správního orgánu prvního stupně již dne 29. 4. 2017, avšak správní orgán prvního stupně o této žádosti žalobkyně nerozhodl v zákonné lhůtě (a to v neprospěch žalobkyně), čímž došlo k průtahům v řízení v řádech měsíců, kdy o žádosti bylo rozhodnuto až dne 13. 10. 2017, v důsledku čehož byla dávka pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení žalobkyni odejmuta. Dle názoru žalobkyně správní orgán prvního stupně pochybil, neboť poměry žalobkyně v době, kdy o předmětnou dávku pomoci v hmotné nouzi žádala, odůvodňovaly její přiznání a nikoliv odejmutí, jak i vyplývá ze správního spisu. Žalovaný pochybení správního orgánu prvního stupně nezhojil.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Splnění podmínek nároku na dávku pomoci v hmotné nouzi ni testováno každý měsíc. Správní orgán I. stupně hodnotil splnění nároku v měsíci květnu 2017 ve smyslu § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi. Dále bylo postupováno podle § 35 zákona o pomoci v hmotné nouzi, dle kterého se do nároku na doplatek na bydlení zohlední příspěvek na bydlení vyplacený v kalendářním měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, tedy dubnu 2017. Jelikož příspěvek na bydlení byl vyplacen, odepsán z účtu ÚP, 24. 4. 2017, správní orgán jej započítal správně. Dle žalovaného bylo rozhodnuto v zákonné lhůtě. Řízení o odejmutí dávky bylo zahájeno doručením oznámení ze dne 5. 10. 2017, přičemž rozhodnuto bylo 13. 10. 2017. O žádosti o přiznání doplatku na bydlení ze dne 29. 4. 2017 bylo rozhodnuto dne 29. 9. 2017, kdy délka řízení byla zapříčiněna nespoluprací žalobkyně při šetření jejích sociálních a majetkových poměrů. Toto řízení však není předmětem přezkumu.
4. Žalobkyně požádala o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení dne 1. 8. 2016 s požadovaným datem přiznání od 1. 7. 2016. Vzhledem k tomu, že žádost nebyla úplná, byla žalobkyně opakovaně vyzývána k jejímu doplnění. Následně jí byla dávka přiznána od 1. 7. 2016 ve výši 2 665,-Kč, přičemž vyplacena jí byla v prosinci 2016 ve výši 7 995,-Kč, tj. za třetí čtvrtletí 2016. Za čtvrté čtvrtletí 2016 žalobkyně nedoložila příjmy a výdaje. Žalobkyně požádala znovu o příspěvek na bydlení dne 31. 12. 2016 s datem přiznání od 31.

10. 2016. Jelikož žalobkyně dodala doklady o nákladech na bydlení až v únoru 2017, bylo o dávce rozhodnuto v březnu 2017, přičemž v dubnu byla žalobkyni vyplacena částka za období říjen 2016 – březen 2017 ve výši 8 496,-Kč.

5. Žalobkyně dále pobírala opakovaně dávky pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení. V letech 2016 a 2017 je pobírala od dubna do srpna 2016. Obě dávky jí byly odejmuty k 1. 9. 2016 z důvodu vysokých příjmů, kdy žalobkyně pobírala podporu v nezaměstnanosti. Znovu požádala žalobkyně o dávky pomoci v hmotné nouzi od 1. 12. 2016, tyto jí však nebyly přiznány z důvodu nedoložení dokladů. Dále byl žalobkyni přiznán příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení k 1. 4. 2017 na základě žádosti z 29. 4. 2017. V dubnu 2017 nebyla žalobkyni do nároku na dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení započtena dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení, neboť jí nebyla v rozhodném období vyplacena. Žalovaný je přesvědčen, že o odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení od 1. 5. 2017 rozhodl správně, kdy započtl příspěvek na bydlení vyplacený v rozhodném období, tedy dubnu 2017. Příspěvek na bydlení se vždy zohlední jen jednou, a to dle data vyplacení. V předchozím období (březen 2017) se příspěvek na bydlení do nároku a výše doplatku na bydlení nezapočítal.
6. Z obsahu spisového materiálu, vplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
7. Dne 29. 4. 2017 požádala žalobkyně o dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení. Žalobkyně doložila formulář – informace o užívaném bytu, kde uvedla, že její náklady na bydlení jsou v celkové výši 3 174,-Kč. Následně byla správním orgánem I. stupně vyzvána k doložení dalších dokumentů potřebných pro posouzení žádosti. Příjmy žalobkyně za měsíce leden, únor a březen 2017 nebyly zjištěny žádné.
8. Rozhodnutím ze dne 13. 10. 2017 č. j. 56676/2017/AAD správní orgán I. stupně rozhodl, že dávka doplatek na bydlení se žalobkyni od 1. 5. 2017 odnímá. Toto rozhodnutí odůvodnil tím, že na základě předložených dokladů bylo zjištěno, že odůvodněné náklady na bydlení v měsíci dubnu 2017 byly ve výši 3 171,-Kč. Příspěvek na bydlení činil 8 496,-Kč, přičemž se jedná o příspěvek na bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci dle § 35 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Příjem žalobkyně činil 0,-Kč. Příspěvek na živobytí činil 3 410,-Kč. Příjem žalobkyně zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí činil 3 410,-Kč. Částka odůvodněných nákladů na bydlení připadající na kalendářní měsíc snižená o příspěvek na bydlení náležející za předchozí kalendářní měsíc činí -5325,-Kč. Vzhledem k tomu, že částka příjmu společně posuzovaných osob zvýšená o příspěvek na živobytí a příspěvek na bydlení snižená o odůvodněné náklady na bydlení ($0 + 3410 + 8496 - 3171 = 8735$) není nižší než částka živobytí žalobkyně (3 410,-Kč), nevzniká jí nárok na dávku pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení. Žalovaný závěry tohoto rozhodnutí potvrdil, pouze uvedl, že náklady na bydlení dokládané žalobkyní byly 3 174,-Kč, nikoli 3 171,-Kč.
9. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

10. Stěžejní námitkou žalobkyně je, že je přesvědčena, že žalovaný pochybil, pokud jí dávku odejmul. K této námitce soud uvádí následující.
11. V § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi je stanoveno, že *nárok na doplatek na bydlení má vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl a) příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24), nebo b) příjem společně posuzovaných osob zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí společně posuzovaných osob (§ 24); právní titul k užívání bytu je přitom nezbytné prokázat písemným dokladem, přičemž předložení čestného prohlášení k tomuto účelu nestačí.*
12. V § 35 zákon o pomoci v hmotné nouzi stanoví, že *výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení, sníženou o příspěvek na bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, a částkou, o kterou příjem a) osoby (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby, nebo b) osoby a společně posuzovaných osob (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí společně posuzovaných osob; pokud však v rámci společně posuzovaných osob, které jsou posuzovány pro účely pomoci v hmotné nouzi, není některá z osob považována za osobu v hmotné nouzi nebo není oprávněnou osobou, stanoví se výše doplatku na bydlení s poměrnou částí příspěvku na živobytí připadající na osobu, která není považována za osobu v hmotné nouzi nebo není oprávněnou osobou.*
13. Pro stanovení výše doplatku na bydlení má tedy význam výše příspěvku na bydlení vyplacená v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci. Žalobkyně byla mj. příjemkyní příspěvku na bydlení. Jelikož tzv. aktuálním měsícem byl v daném případě měsíc květen, bylo v daném případě rozhodné, jaká byla výše příspěvku na bydlení vyplacená v měsíci bezprostředně předcházejícím, tedy v dubnu 2017.
14. Z vyjádření žalovaného vyplynulo, že příspěvek na bydlení měl být žalobkyni vyplacen v dubnu 2017 v částce ve výši 8 496,-Kč, konkrétně žalovaný uvádí, že dne 24. 4. 2017 byla tato částka odepsána z účtu. Součástí spisu je však též mj. doklad potvrzující provedení výplaty příspěvku ve výši 8 496,-Kč, v kterém je uveden den 24. 4. 2017 jako datum zúčtování výplaty. Ve stejném dokumentu je však uvedeno „vyplaceno dne 12. 5. 2017“ s tím, že bylo vyplaceno poukázkou typu B.
15. Dle tvrzení žalovaného tak byl příspěvek vyplacen v dubnu 2017, avšak dle informací z doloženého dokumentu nelze dle soudu vyloučit, že došlo k vyplacení dokonce až v měsíci květnu 2017. V tomto bodě tak soud shledává nesrovnalost a nepovažuje závěr žalovaného o tom, že došlo k vyplacení částky v dubnu 2017, za dostatečně přesvědčivý. Je tedy především třeba, aby žalovaný doložil skutečné přesné datum vyplacení příspěvku na bydlení žalobkyni. Pokud by byl příspěvek na bydlení vyplacen žalobkyni až v květnu 2017, pak by za měsíc duben neobdržela žalobkyně žádný příspěvek na bydlení. Pokud by platilo, že by příspěvek na bydlení vyplacen žalobkyni v dubnu 2017, soud k tomu uvádí dále následující.
16. Z rozpisu uvedeného v přehledu k této dávce je zřejmé, že částka 8 496,-Kč se skládala z příspěvků za měsíce říjen až prosinec 2016 každý z těchto měsíců ve výši 1 086,-Kč, a za

měsíce leden až březen 2017 byl každý měsíc ve výši 1 746,-Kč. Celkem tedy částka 8 496,-Kč. Jelikož měl být žalobkyni v měsíci dubnu 2017 vyplacen příspěvek na bydlení ve výši odpovídající šesti měsícům, vznikla otázka, zda správní orgány postupovaly správně, pokud zohlednily příspěvek na bydlení ve fakticky vyplacené (celkové) výši (tj. ve výši za celkem šest měsíců, celkem 8 496,-Kč), anebo zda je třeba zohlednit pouze částku odpovídající jednomu měsíci, tedy pouze v části připadající na výplatu za jeden měsíc (březen) vyplacenou v dubnu.

17. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jakož i rozhodnutí žalovaného vyplývá, že správní orgány tuto platbu započítaly v měsíci dubnu 2017 v plné výši 8 496,- Kč. Správní orgány tedy vycházely z doslovného znění uvedeného zákonného ustanovení a nezabývaly se dále tím, zda s ohledem na to, že vyplacená částka byla ve skutečnosti součtem příspěvků za delší období, nebylo na místě započítat pouze příslušnou část.
18. Tento postup správních orgánů následně výslovně žalovaný potvrdil ve svém vyjádření k žalobě, kde přímo uvedl, že dle jeho informací byla žalobkyni 24. 4. 2017 vyplacena částka 8 496,-Kč. Je tedy zjevné, že žalovaný považuje za rozhodné datum výplaty příspěvku na bydlení (v celkové výši) ve smyslu, kdy tato částka byla odepsána z účtu, aniž by se jakkoli zabýval účelem této dávky, respektive tím, za jaké měsíce byla tato dávka žalobkyni ve skutečnosti vyplacena.
19. Jelikož obdobná otázka byla řešena Nejvyšším správním soudem (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 7 Ads 349/2019-26 ze dne 22. 4. 2021, soud při rozhodování z tohoto rozsudku vyšel.
20. NSS v uvedeném rozsudku mj. uvedl, že se nelze omezit toliko na doslovné gramatické znění zákona, nýbrž je třeba se zabírat smyslem daného ustanovení: *„Vede-li v projednávané věci gramatický výklad § 35 zákona o pomoci v hmotné nouzi k rozporným závěrům, je třeba přistoupit k použití dalších výkladových metod a pokusit se tak o bližší objasnění pravidla obsaženého v právní normě. V této souvislosti poukazuje Nejvyšší správní soud ve shodě s městským soudem na rozsudek zdejšího soudu ze dne 16. 5. 2018 č. j. 1 Ads 83/2018 - 39, podle nějž „doplatek na bydlení má sociálně slabým osobám garantovat, že jim po zaplacení nákladů na bydlení zůstane konečný příjem alespoň ve výši životního, případně existenčního minima. Tato sociální dávka představuje provedení ústavně zaručeného práva každého, kdo je v hmotné nouzi, na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek. Uvedeného základního práva zaručeného v čl. 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod se lze domáhat pouze v mezích zákonů, které toto ustanovení provádějí (čl. 41 odst. 1 Listiny).“.*
21. V návaznosti na to se NSS vyslovil ke smyslu předmětného ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi, kdy dospěl k závěru, že byly-li příjmy a výdaje dotyčného pro účely zkoumání nároku na doplatek na bydlení zjišťovány na měsíční bázi, pak by nedávalo smysl, aby tomu tak bylo jinak v případě obdrženého příspěvku na bydlení. Soud konkrétně uvedl, že: *„Je tedy zřejmé, že teleologickým výkladem lze dospět k závěru, že smyslem institutu doplatku na bydlení je přispívat osobám, které nemají dostatečné příjmy na placení nákladů na bydlení za dané období. Jak správně konstatoval městský soud, při posuzování splnění podmínek pro vznik nároku na doplatek na bydlení je třeba přihlížet příjmům a výdajům žadatele za rozhodné období. Souvislost příjmů a výdajů žadatele s*

rozhodným obdobím je nutno přitom posuzovat nejen ve smyslu časovém, ale i věcném, tedy že se jedná o příjmy, které jsou určeny k úhradě výdajů na bydlení za rozhodné období. Nelze proto počítat s příspěvkem na bydlení vyplaceným sice v měsíci říjnu 2016, avšak za období delší (červenec, srpen a září 2016), jestliže ostatní částky (odůvodněné náklady na bydlení, příjem, příspěvek na živobytí, živobytí) byly počítány vždy za jeden kalendářní měsíc (říjen 2016). Pokud by soud vycházel z výkladu čistě gramatického, jak to činí stěžovatel, pak by žalobci vznikl nárok na doplatek v závislosti na termínech výplaty příspěvku na bydlení (v případě jednorázové výplaty za tři kalendářní měsíce zpětně tedy pouze každý druhý a třetí měsíc). To je v rozporu s účelem doplatku na bydlení jakožto opakující se sociální dávky a principem rozumného uspořádání věcí jako takových.“

22. Z uvedeného se podává, že přestože zákon uvádí „vyplacený příspěvek na živobytí“, je třeba v případech, kdy byl tento příspěvek vyplacen za delší období jednorázově, rozumět tímto vyplaceným příspěvkem toliko příslušnou část vyplacené částky.
23. Obdobně jako v případě řešeném v citovaném rozhodnutí NSS i v případě zde řešeném by závěry správního orgánu I. stupně, potažmo žalovaného vedly k tomu, že by nárok na dávku byl přímo závislý na termínu výplaty příspěvku, přičemž takový závěr je třeba odmítnout jako absurdní.
24. Jelikož se Nejvyšší správní soud ohledně výše uvedené otázky podrobně vyjádřil a ve zde řešené věci jde o záležitost zcela totožnou lišící se pouze obdobími, resp. obdobími, za které žalobkyně dávku žádala, soud na závěry vyslovené v citovaném rozhodnutí plně odkazuje, přičemž současně konstatuje, že zde není důvod se od těchto závěrů jakkoli odchýlit.
25. Soud je shodně jako NSS přesvědčen, že ve zde řešeném případě žalobkyně nelze pominout účel zákonného ustanovení. Za podstatné tak soud považuje skutečnost, že příspěvek na bydlení byl žalobkyni vyplacen, resp. jí náležel za měsíce říjen 2016 – březen 2017. Jeho účelem bylo pokrytí nákladů v příslušném měsíci. Je přitom nerozhodné, který den byl přesně vyplacen, připsán na účet žalobkyně, resp. že k tomu došlo jednorázově. Příspěvek na bydlení měl být žalobkyni sice vyplacen až v dubnu ve výši odpovídající součtu příspěvků za půlroční období, avšak účelem příspěvku na bydlení je řešit náklady na bydlení na měsíční bázi. Proto bylo na místě, aby správní orgány vzaly v daném případě v úvahu toliko tu část vyplacené částky, která svou výší odpovídala poměrné části za jeden měsíc, tedy částku ve výši 1 746,-Kč. Výklad nastíněný správními orgány popírá účel doplatku na bydlení jakožto opakující se sociální dávky.
26. Správní orgány proto v dalším řízení jednoznačně určí datum vyplacení příspěvku na bydlení žalobkyni (specifikují, zda k němu došlo skutečně v dubnu 2017, srov. bod 14 a 15 tohoto rozsudku), a v návaznosti na zjištěný závěr posoudí vyplacený příspěvek na bydlení měsíčně, a to po uplynutí kalendářního měsíce, za který dávka náležela, a to nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po tomto měsíci (v dubnu 2017 tedy měl být vyplacen příspěvek na bydlení toliko za březen 2017). Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že o příspěvku na bydlení bylo rozhodnuto v březnu 2017 a vyplacena byla v dubnu 2017 v částce za delší období, neboť dané bylo zapříčiněno tím, že žalobkyně doložila potřebné doklady až v únoru 2017, přestože o příspěvek na bydlení za období od 31. 10. 2016 žádala v prosinci 2016.

27. Námitka žalobkyně, že rozhodnutí nebylo vydáno ve lhůtě, je nedůvodná. Soud se ztotožňuje s vyjádřením žalovaného, který poukázal na to, že řízení, respektive rozhodnutí o žádosti žalobkyně o doplatek na bydlení není předmětem přezkumu. Soud se tedy zabýval toliko tím, zda bylo ve lhůtě vydáno rozhodnutí o odejmutí dávky, přičemž pochybení zde nenalezl.
28. Správní orgán I. stupně rozhodl dne 29. 9. 2017 o přiznání doplatku na bydlení ve výši 3 171,-Kč měsíčně od dubna 2017. Není tedy pravdou, že by o žádosti žalobkyně bylo rozhodnuto až 13. 10. 2017, jak uvádí v žalobě, neboť v tento den rozhodoval o odejmutí dávky. Dne 5. 10. 2017 bylo zahájeno správní řízení o odejmutí dávky. Dále dne 13. 10. 2017 rozhodl o odejmutí doplatku na bydlení od 1. 5. 2017. Tedy rozhodnutí bylo vydáno v zákonné lhůtě.
29. Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že zákon o pomoci v hmotné nouzi v § 72 odst. 4 výslovně uvádí, jaké jsou náležitosti žádosti o doplatek na bydlení. Konkrétně je třeba doložit *a) doklad o tom, že byt, jiný než obytný prostor nebo ubytovací zařízení jsou užívány na základě smlouvy, rozhodnutí nebo jiného právního titulu, b) doklad o podlahové ploše bytu nebo jiného než obytného prostoru, c) doklady, na základě kterých je možné získat údaje potřebné k hodnocení standardů kvality bydlení stavby pro individuální či rodinnou rekreaci nebo jiného než obytného prostoru podle § 33b, d) doklad o výši a úhradě nájemného, popřípadě o výši obdobných nákladů spojených s vlastnickou formou bydlení, družstevní formou bydlení nebo jinou než nájemní, družstevní nebo vlastnickou formou bydlení, e) doklad o výši pravidelných úhrad za služby bezprostředně spojené s užíváním bytu, jiného než obytného prostoru nebo ubytovacího zařízení a rozpis těchto služeb, f) doklad o výši úhrady za dodávku elektrické energie a plynu, případně dalších druhů paliv, a rozpis těchto energií, g) doklad prokazující zdravotní stav žadatele, jestliže je žádáno zvýšení podle § 34 písm. c), h) doklady prokazující osiřelost dítěte a skutečnost, že jde o dítě žijící v náhradní rodinné péči nebo v plném přímém zaopatření zařízení pro péči o děti nebo mládež, a doklad prokazující přechod nájmu bytu, jde-li o žádost osiřelého dítěte.*
30. Aby tedy bylo možné o žádosti o doplatek na bydlení rozhodnout, musí mít správní orgán k dispozici příslušné potřebné doklady. Žalobkyně žádost podala dne 29. 4. 2017. Doklad o obsahující informace o užíváním bytu však doložila až 7. 6. 2017. Následně byla správním orgánem opakovaně vyzývána k doložení dalších dokumentů. Dne 18. 7. 2017 byl správnímu orgánu doručen formulář dokládající příjmy žalobkyně za měsíce 1 – 3 2017. Následně byla dne 19. 7. 2017 byla žalobkyně vyzvána k doložení specifikovaných údajů ohledně jejích majetkových poměrů, tuto výzvu si žalobkyně v úložní době nevyzvedla. Pakliže bylo o přiznání doplatku na bydlení (a jejímu následnému odejmutí) rozhodnuto až v září resp. říjnu 2017, bylo toto zapříčiněno nutností doložení dokladů od žalobkyně a konkrétně tím, že žalobkyně dané nedoložila dříve. Správní orgán naopak žalobkyni opakovaně vyzýval k doložení chybějících náležitostí.
31. Z výše uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Současně soud vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). **Jelikož se vytknuté vady týkají i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, soudu jej se zřetelem k povaze rozhodnutí podle §**

78 odst. 3 s. ř. s. také zrušil. Správní orgány v dalším řízení posoudí vyplacený příspěvek na bydlení tak, jako kdyby k jeho vyplacení došlo v souladu s § 57 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, tedy měsíčně, a to po uplynutí kalendářního měsíce, za který dávka náležela, a to nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po tomto měsíci. Soud si je vědom možných komplikací při výpočtu dávky v případě vzájemně se prolínajících řízeních, avšak vzhledem ke konstrukci dávky, resp. podmínek pro určení dávky, jde o opakovanou dávku, proto lze určit výši dávky i v případě časově překrývajících se řízeních o příspěvku na bydlení za různá období, nehledě k možnosti spojení řízení nebo výjimečně přerušení řízení.

32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla úspěšná, avšak žádné náklady jí nevznikly. Žalovanému náhrada nákladů nenáleží.
33. Soud přiznal ustanovené právní zástupkyni žalobkyně odměnu za zastoupení za tři úkony právní služby po 1.000,- Kč podle § 9 odst. 2, § 7 a § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci a příprava, podání - doplnění žaloby ze dne 1. 10. 2018 a účast na jednání soudu dne 20. 3. 2019. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu byla přiznána náhrada hotových výdajů za tři úkony po 300,- Kč. Odměna tak činí celkem 3.900,- Kč. Vzhledem k tomu, že je právní zástupkyně plátkyní DPH ve výši 21 %, odměna se zvyšuje na celkovou částku ve výši 4.719,- Kč. Odměnu hradí stát z účtu Městského soudu v Praze podle § 35 odst. 9 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 13. 5. 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.